

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุห

วัยหารกเป็นวัยเริ่มต้นของมนุษย์ที่สำคัญที่สุด หากหารกได้รับการเลี้ยงดูที่ถูกต้องและเหมาะสม เรินจะส่งเสริมให้หารกนั้น เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่แข็งแรงสมบูรณ์อ้อไป อาหารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเจริญเติบโตของมนุษย์ สำหรับวัยหารก "น้านม" เป็นอาหารที่ดีที่สุด บรรณาธิคิ้วสร้างให้ลักษณะเดียวกันนั่นหมายความว่าเหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ สำหรับบุตรของคน เพราะน้านมคนเหมาะสมสำหรับลูกคน น้านมวัวเหมาะสมสำหรับลูกวัว ในสมัยก่อนหารกเกิดใหม่ทุกรายต้องได้รับการเลี้ยงดูค้าบัณฑิตรา จึงจะมีชีวิตรอ กแต่ถ้าหากคนมีปัจจุหในการเลี้ยงดูหารกจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม จะต้องมีแม่นมเพื่อคุ้มครองในระยะแรกของชีวิต ซึ่งเป็นช่วงที่สำคัญที่สุด คือประมาณ 6 เดือน จากนั้นหารกจะได้รับอาหารเสริมค้าง ๆ จนสามารถเจริญเติบโตได้ตามปกติ

"น้านมของแม่ คือแหล่งอาหาร เลี้ยงลูกเติบใหญ่ อนามัยสมบูรณ์" เป็นคำขวัญที่แนะนำการประมวลของสมาคมโภชนาการ ในปี พ.ศ. 2521 เพื่อรำรงค์ส่งเสริมการเลี้ยงหารกค้าบัณฑิตรา ตามนโยบายอาหารและโภชนาการแห่งชาติ ในแผนพัฒนาฉบับที่ 4 (2520 - 2524) คำขวัญนี้แสดงถึง คุณค่าของน้านมนมที่มีต่อหารก ซึ่งในปัจจุบันนี้ ของนมมาร้านนั้น เบอร์นาร์ด ลอร์เรนซ์ (Bernard Laurence) ได้บังชี้ว่ามีข้อดีเกินต้านี้¹

1. สามารถป้องกันการติดเชื้อค้าง ๆ เช่น หวัด ปอดบวม เพราะมีภูมิค้านทาน

¹Bernard, Laurence, "Feeding babies in the 70s," Nursing Times, 13 (Mar, 1977) : Complement I.

ที่ผ่านจากมารดาไปยังทารกได้ ทั้งยังลดอัตราการติดเชื้อของทางเดินอาหารด้วย เพราะน้ำนมนมาร์คีเนลล์ก ที่จะไปยับยั้งการเจริญเติบโตของ อี โคไอล (Escherichia coli)

2. ทำให้อัตราการเป็นโรคผิวหนังของทารก การแพ้ และอาการหอบหืดลดลง
3. หารกที่กินนมมารดาจะพบภาวะอุดตันของลำไส้อันเกิดจากก้อนนม (Milk Plug) ไนนอยกว่าหารกที่กินนมผสม
4. มีโอกาสพัฒนาอย่างมาก
5. มีอาการซักเนื่องจากการขาดแคลนเชื่อมในเลือด (Tetany) น้อย
6. โอกาสจะเป็นโรคอ้วนไม่ถูกน้ำ หารกที่เป็นโรคอ้วน มักจะติดเชื้อได้ง่าย
7. นมนมาร์คไขมน้ำที่ในอิมตัวมาก ซึ่งจะทำให้มีผลดี ในการพัฒนาสมอง
8. นมนมารดาให้พลังงานสูง ราคากู และสะอาดด้วย
9. ก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน ระหว่างมารดาและหารกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการเจริญเติบโตที่สมบูรณ์ของหารก

นอกจากนี้ แมรี อลิซาเบ็ธ แทగgart (Marie Elizabeth Taggart)¹ ก็เห็นด้วย เช่นเดียวกันว่า น้ำนมนมาร์คีเนลล์ในหลายประการที่คล้ายคลึงกัน และมีส่วนที่เพิ่มเติมคือ การถูกนมมารดาในหารจะกระตุ้นให้มีการหลั่งของน้ำนมมากขึ้น และช่วยให้มีการผลิตฮอร์โมนออกซิโทซิน (Oxytocin) ออกมาน มีผลทำให้มีกลุ่มหครด ตัวดี จึงพอสรุปได้ว่า น้ำนมนมารดาเป็นอาหารที่ดีที่สุดของหารก มีประโยชน์สูงสุดในด้าน การเจริญเติบโตของร่างกาย สติปัญญา และการพัฒนาทางจิตใจของหารกด้วย

ปัจจุบันนี้ การเลี้ยงหารกด้วยนมมารดาเป็นแนวโน้มที่จะลดลง ทั้งๆที่นมมารดาคุณค่ามากน้ำนมดังกล่าวมาแล้ว จากการสำรวจขององค์กรอนามัยโลก สรุปได้ว่า นมมารดา

¹ Marie, Elizabeth Taggart, "A Practice Guide to Successful Breast - Feeding" The Canadian Nurse, 72 (Mar, 1976) : 26.

ทั้งในประเทศไทยพัฒนาแล้ว และกำลังพัฒนา มีอัตราการเลี้ยงหารก็ยังมีการคาดคะเนมาก อัตราการลดลงนี้ มีส่วนสันทิษฐ์กับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมนั้น ๆ ด้วย¹ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และสำคัญ ชนมีครรภ์ รายงานผลการศึกษาไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของการเลี้ยงหารก็ยังมีการคาดคะเน ไปเป็นนิสัย ขึ้นกับ สภาพแวดล้อมในสังคม การย้ายถิ่นฐานจากชนบทเข้าสู่เมือง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงจากการเกษตร ไปเป็นการอุตสาหกรรม² นอกจากนี้ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวก็มี ความสัมพันธ์กับการเลือกชนิดของนมที่จะใช้เลี้ยงบุตรด้วย ถึงแม้การเลี้ยงหารก็ยังมีการคาดคะเนว่าจะลดลงด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว ก็ตาม แต่ผู้รับผิดชอบและผู้ส่งเสริมร่วมในวิชาชีพทางสุขภาพค่างก่อประหนึ้ง ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นอย่างมากด้วย ดังจะเห็นได้จากมีการเริ่มการสัมมนาเรื่อง "การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่" ณ โรงเรียนออลิเกียร์อินน์ เมืองพัทยา ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนมีนาคม ในปี 2522 ซึ่งเป็นปีเด็กสาวลด เพื่อเริ่มกระบวนการต่อ แพทย์ พยาบาล ครู ผู้บริหาร และผู้กำหนดนโยบาย ให้ทราบและเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ พร้อมทั้งเสนอแนวทางในการดำเนินงาน ศึกษาปัญหาและแก้ไขปัญหาด้วย ปัญหานี้ในการสัมมนาครั้งนี้ที่ได้กล่าวถึง ก็คือ บิคำมีความไม่สอดคล้องในกรณีที่มารดาเลี้ยงหารก็ยังคงคนเอง และในแนวทางแก้ไข ปัญหางานลุ่มนี้ ความเห็นว่า ควรให้การอบรมแก่คุณสัตหิงษ์สอนแต่งงาน ขณะตั้งครรภ์ และหลังคลอด กับการให้สามีได้รับการร่ายในระหว่างรอคลอด ขณะคลอด และหลังคลอด นับว่า เป็นข้อเสนอแนะที่ดี ในอันที่จะให้มีความส่วนร่วมในประสบการณ์การคลอดและการดูแลหาร กหลังคลอดด้วย เพราะหลังคลอด มารดาทุกคนควรได้รับการกราดคุณให้เลี้ยงหารก็ยังคง

¹ World Health Organization, "Nutrition and Child" WHO Chronicle, 33 (April, 1977).

² P. Khanjanasthiti and S. Dhanamitte, "Breast Feeding Practice and Growth of Infant in Thailand" Mother and Child 5(May-June, 1979) : 44.

มาตรอย่างน้อย 2 สัปดาห์ ถ้าเป็นไปได้ ควรให้ถึง 4 - 6 เดือน การกระตุนควรจะกระทำตั้งแต่เด็ก ในวัยที่เข้าโรงเรียน ในหญิงมีครรภ์ พยาบาล แพทย์ รวมทั้งผู้เป็นพ่อค่วย ให้เห็นถึงคุณค่าของแม่มาตราที่ควรให้การสนับสนุน¹ เพราะการที่ยึดครอบครัวเป็นจุดศูนย์กลาง (Family - centered approach) ในการดูแลระหัสหลังคลอด โดยเนพะการเลี้ยงหารกawaynmara นับว่ามีความสำคัญยิ่ง² การให้มาตราหลังคลอดได้อยู่ใกล้ชิดบุตรในระยะหลังคลอด และเลี้ยงดูบุตรค้ายคนเอง (Rooming-in system) ภายใต้การนิเทศของพยาบาล จะเป็นสิ่งสนับสนุนให้มาตราเลี้ยงบุตรค้ายวนมานานมากขึ้น และสมควรให้มีการเข้ามามีบทบาทในการเลี้ยงหารกawaynmara ในระยะแรกหลังคลอดค่วย ดังที่กรีนเบริก และมอร์ริส (Greenberg and Morris) กล่าวว่า พัฒนาการเริ่มแรกในความผูกพันระหว่างพ่อ ลูก จะเกิดในระยะแรกหลังคลอด ภายใน 3 วัน³ ซึ่งมีความเป็นผู้ให้กำลังใจและแบ่งเบาภาระของมาตราได้เป็นอย่างดี ทั้งยังจะเพิ่มพูนความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ - แม่ - ลูก ให้แน่นแฟ้น ยิ่งขึ้น ดังที่ บิลเลอร์ เมียร์คิช และลินน์ (Biller, Meredith and Lynn) ได้บ่งชี้ว่า การกระตุนให้เกิดการสัมผัสรับอยครั้ง ทางกระมีความรัก ความผูกพัน และจะได้รับการเลี้ยงดูจากบิดาค่วย เพราะผู้เป็นพ่อ - แม่ ต่างก็ต้องการที่จะได้สัมผัสถึงชีวิตบุตร เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยง ระหว่าง พ่อ-แม่-ลูก จะได้ไม่สูญหายไปค่วย⁴

¹ Ihsan Dogramaci, Current Medical Research and Opinion, 4 (Supplement I, 1976) : 7.

² Lipkin Gladys, Parent - Child Nursing : Psychosocial aspect, 2d ed., (Saint Louis : The C.V. Mosby Comp., 1978) : 5.

^{3,4} Ora Strickland Davis, "Nursing Approach to the Postpartum Family," Realities in Childbearing (Philadelphia : W.B. Saunders Comp. 1978) : 651 , 652.

ในครอบครัวไทยของเรายังคงมีประเพณีที่สามีจะต้องเป็นผู้นำครอบครัว แม้ว่าในปัจจุบันนี้ สตรีได้พิพากย์ตามเรียกร้องสิทธิ จนได้เท่าเทียมกับบุรุษใน้านท่าง ๆ แล้วก็ตาม แต่ในครอบครัวแล้ว แนวโน้มส่วนใหญ่ ฝ่ายชายยังเป็นผู้นำครอบครัวอยู่เสมอ ในประเทศไทย สหรัฐอเมริกา มีครอบครัวของคนต่างชาติอยู่หลายประเทศของเอเชีย ญี่ปุ่น เกาหลี เวียดนาม และไทย ลักษณะของคนเอเชียที่สำคัญ คือ ในครอบครัวเล็ก (nuclear family) การถูแหลมและตั้งครรภ์ เป็นหน้าที่ของสามี ส่วนในครอบครัวขยาย (extended family) เป็นประเพณีว่า ต้องได้รับการถูแหลมจากญาติผู้หญิงภายในบ้าน อาจ ไก่แกะ แม่ น้า ป้า หรือ พี่สาว และน้องสาว เป็นต้น¹ ซึ่งลักษณะของครอบครัวไทย ปัจจุบันนี้หันไปเชื่อมโยงและชานเมือง มากเป็นครอบครัวชนิดเล็กค่อนข้างมาก อีกทั้งลักษณะ ของครอบครัว แบ่งได้เป็น 6 ด้าน (Dimension) คือ²

1. ครอบครัวประกอบด้วย ครอบครัวที่มีความต้องการและความคาดหวังต่างๆ กัน
2. การกระทำของคนคนหนึ่ง อาจมีผลต่อคนในครอบครัวทั้งหมด
3. ในครอบครัวที่เริ่มต้น เช่น ครอบครัวเล็ก ควรพิจารณาถึงด้านอารมณ์ ที่เกี่ยวข้องและการมีเป้าหมายร่วมกันด้วย
4. ต้องศึกษาสภาพของลังกม ที่เป็นส่วนประกอบของระบบลังกมทั้งหมด
5. การเคลื่อนย้าย เป็นค่านิยมของลังกมในส่วนต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบถึง

ครอบครัว

6. สภาพภูมิศาสตร์ และสถานะทางเศรษฐกิจ เกิดขึ้น และมีความแตกต่าง กันทั้งนอกเมืองและในเมือง

¹ Ibid, : 81.

² Frances, Monet Carter, "The Family," : Psychosocial Nursing

กังนัณความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะที่มีต่อการเลี้ยงดูบุตร ก็ยอมจะแตกต่างและเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของครอบครัวและสังคมทั่วไป ชีวิตประจำวันของคนปัจจุบันนี้ขึ้นอยู่กับการหาเลี้ยงชีพเพื่อสร้างฐานะ ในอนาคตและความอยู่รอดของครอบครัวทารกที่เป็นสมาชิกใหม่ จึงกลายเป็นภาระหนักของครอบครัวไปด้วย

ดังกล่าวมาแล้วจึงสรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคมด้านต่างๆ จะมีผลต่อการเลี้ยงดูทารกให้เจริญเติบโตไปทั้งกายและจิตใจ กังนัณผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่า ในขณะที่บุคลากรส่วนหนึ่งในทีมสุขภาพกำลังรณรงค์ กระตุ้นให้มารดาเลี้ยงทารกด้วยนมคนเองนั้น ความคิดเห็นของบิดาและมารดา ต่อการเลี้ยงทารกด้วยนมมารดาจะเป็นเช่นไร เพราะบุคคลที่เป็นพ่อ - เมีย จะมีส่วนสำคัญยิ่ง ในการเลี้ยงดูและให้อาหารแก่ทารก และการทำวิจัยในเรื่องนี้ ยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษาไว้เลย จึงคาดว่าผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการดูแลมารดา - ทารก ที่ยึดครอบครัวเป็นสำคัญยิ่ง (Family-centered approach) และสนองความต้องการของครอบครัวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบิดาและมารดาต่อการเลี้ยงทารกด้วยนมมารดา
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบิดาและมารดา แยกตามประเภทของ การคลอด จำนวนบุตร อายุ การศึกษา และสถานะทางเศรษฐกิจ

ปัญหาของการวิจัย

- ความคิดเห็นของบิดาและมารดาที่มีต่อการเลี้ยงทารกด้วยนมมารดาแตกต่างกันหรือไม่
- ความคิดเห็นของบิดาและมารดา เมื่อแยกตามประเภทของการคลอด จำนวนบุตร อายุ การศึกษา และสถานะทางเศรษฐกิจ แตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

1. บิค่าและมารดา มีความคิดเห็นต่อการเลี้ยงหารกทัยนมมารดาแตกต่างกัน
ทั้งแนวเหตุผลดังนี้

มารดาจะมีความรู้สึกผูกพันกับการตั้งครรภ์ การคลอด และการเลี้ยงดูหารก
ยอมรับว่าหารกเป็นส่วนหนึ่งของตน ซึ่งความผูกพันต่อบุตรมีในส่วนต่าง ๆ กันนี้ คือ การวางแผนชั่งคิดครรภ์ ความมั่นใจในการตั้งครรภ์ การคืนของหารก การคลอด การให้สัมภัสส
และเห็นหารก และการเลี้ยงดูบุตร¹ ส่วนความรู้สึกของบิค่าเห็นว่า การตั้งครรภ์เป็นภาระ
กิจของหญิง (Women's business) ซึ่งคานิยมของลังคมระบุว่าเขามีเมะที่จะเข้าไป
เกี่ยวข้องกับภารยาที่ตั้งครรภ์และการคลอด² แต่ในระดับหลังคลอด บิค่าจะมีบทบาทมาก
ในการสนับสนุน และกระตุนให้มารดาเห็นความสำคัญของการเลี้ยงหารกทัยนมมารดา เพราะ
ผู้เป็นมารดาต้องแข็งแกร่งกับคำบอกเล่าของญาติ เพื่อนบ้าน รวมทั้งแพทย์ทั้ง ซึ่งถ้าสามีทุ่มเท³
กำลังใจช่วยเหลือภารยาให้มีความต้องการเลี้ยงหารกทัยนมมารดาถักคล้ำแล้ว จะได้รับ³
ผลสำเร็จ³

2. ความคิดเห็นในกลุ่มนิคิ และในกลุ่มมารดา ต่อการเลี้ยงหารกทัยนมมารดา
แยกตามลักษณะประชากร

ก. การคลอดปกติและผิดปกติ

กลุ่มนิคิที่มีภารยาคลอดปกติ และผิดปกติ มีความคิดเห็นต่อการเลี้ยง

¹ Bibring G., "Some Consideration of Psychological process in Pregnancy," Psychoanalysis study child, 14 (Nov., 1969) : 180.

² Mary L. Moore, Realities in Childbearing, (Philadelphia : W.B. Saunders Comp., 1978) : 81.

³ Marvin S. Eiger and Sally Wendkos Old, The Complete Book of Breast Feeding, (New York : Bantam Book, 1976) : 123.

หารกความมารดาแตกต่างกัน และกลุ่มมารดาที่คลอดปกติและผิดปกติ มีความคิดเห็นของการเลี้ยงหารกความมารดาแตกต่างกัน เนื่องจาก

✓ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมารดาแต่ละคนที่จะเกิดความรู้สึกยอมรับบุตร เช่น ความพร้อมในการเป็นมารดา ในบุญป่วยที่คลอดลำบาก หรือไกร์รับยาสลบ จะไม่เร็วเท่ากับที่คลอดบุตรง่าย หรือคลอดปกติ จึงต้องการให้ห้องเด็กอ่อน (Nursery) ถูแลหารกชั้นเยี่ยม¹ โอกาสที่จะเลี้ยงหารกความมารดาจะน้อยลง และมารดาที่คลอดโดยการผ่าตัด เอกาเด็กออกทางหน้าท้อง (Cesarean section) พบร้า ไม่ไกรรับความสำเร็จในการให้นมมารดา เมื่อนอกบุตร มารดาที่คลอดปกติ (Normal Vagina route) เพราะมีความไม่สบายนะทั้งทั้งท้องน่องน้าน ๆ จนกว่าจะหายที่เหมาะสมได้² และในการคลอดบุตรไม่มีโอกาสไกรรับประสบการณ์ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการคลอด ซึ่งอาจคาดหวังไปต่าง ๆ คลอดบุตร มีผลต่อความคิดเห็นด้านอื่น ๆ ด้วย

๔. จำนวนบุตร 1 คน และ 2 คนขึ้นไป

กลุ่มนิภา และกลุ่มมารดาที่มีบุตร 1 คน และ 2 คนขึ้นไป มีความคิดเห็นของการเลี้ยงหารกความมารดาแตกต่างกัน เนื่องจาก

การศึกษาของ ไลเบนเบิร์ก (Leibenburg) พบร้า คูสมารส์ที่มีบุตรครั้งแรก 64 ถึง 35 % จะมีอาการแสดงออกในรูปของความอิจฉาริบภารตั้งครรภ์ของมารดาโดยการปฏิเสธการตั้งครรภ้อ่อนกระทันหัน และก้าวร้าวรุนแรงต่อภรรยา ซึ่งพบใน

¹Constance, Lerch, Maternity Nursing. 2d ed, (Saint Louis : The C.V. Mosby Comp., 1974), P. 263.

²Eager and Old, The Complete Book of Breast Feeding, P. 158.

คุณสมรรถที่ยังพร้อมที่จะมีบุตร แต่ 65 % ของสามี จะแสดงอาการ "แพ้ห้อง" (Pregnancy Symptom) ซึ่งพบในกลุ่มที่พร้อมจะมีบุตร¹ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลและมารดา ต่อการคลอด การเลี้ยงดู และให้อาหารแก่ทารกด้วย

ค. อายุ 13 - 20 ปี อายุ 21 - 30 ปี และอายุ 31 - 40 ปี
กลุ่มนี้คิดและกลุ่มมารดาที่ร่วมกับอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการ
เลี้ยงทารกด้วยนมมารดาแตกต่างกัน เนื่องจาก

ตัวแบ่งตามวัย อายุ 13 - 19 เป็นวัยรุ่น² (Adolescent Period)
จะมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์อ่อนไหวง่าย อุตุนิสัยสูง รักความเป็นอิสระ แต่ร้อนทิพย์
ศรีวารณ์บุศย์ ได้แบ่งวัยรุ่น ไว้จนถึงอายุ 20 ปี และเพศชายบางคนอาจมีพัฒนาการไปจน
ถึงอายุ 22 ปีก็ได้ วัยผู้ใหญ่ เป็นช่วงอายุ 22 - 40 ปี จะมีความรับผิดชอบต่อตนเองและ
ครอบครัว³ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับอายุ วัยผู้ใหญ่เป็น 2 ช่วง คือ 21 - 30 ปี และ
31 - 40 ปี โดยคาดว่าในช่วงหลังของวัยผู้ใหญ่จะมีความเป็นผู้ใหญ่ (maturity)
สมบูรณ์กว่าช่วงแรกที่บางคนอาจยังไม่เป็นผู้ใหญ่เต็มที่

¹ J.R. Hott, "Best Laid Plans," Nursing Research 29 (Jan - Feb, 1980) : 21.

² นวลสวัสดิ์ เปาโรธิค์ จันทนากุล ชื่นบุญ และอรหัย ชื่นมนูร์ย์, จิตวิทยาพัฒนาการ (พะนัง : โรงพิมพ์ครุสานา, 2515) หน้า 62.

³ พรรณทิพย์ ศรีวารณ์บุศย์, จิตวิทยาพัฒนาการ (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520) (ฉบับอัปเดต) หน้า 123 - 124.

๕. การศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุปนศึกษาและในสานารถ
อ่านออกเขียนได้

กลุ่มบิคและการกลุ่มมาตรา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็น
ต่อการเลี้ยงหารากควยนมมาตราแตกต่างกัน เนื่องจาก

การศึกษาเป็นการพัฒนากำลังคน ทำให้มีวิตและสังคมให้ขึ้น และเป็น
เครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย ส่วนใหญ่ การศึกษา คือการเรียน ดังนั้น ระดับ
ประถมศึกษา เป็นการศึกษาภาคบังคับ ให้เสริมสร้างพัฒนาการในชีวิตความเป็นอยู่ ระดับ
มัธยมศึกษาเป็นการศึกษาต่อจากประถมศึกษา ที่เน้นเนื้อหาวิชา และมุ่งคือในระดับสูง หรือ
ทางวิชาชีพความรู้ ความดันด้ ระดับอุปนศึกษา เป็นการศึกษาที่จัดสำหรับบุคคลส่วน
น้อย เน้นเนื้อหาวิชาสำคัญในการเรียน ผู้มีฐานะยากจนจะเลี่ยงเบรี่ยบ¹ ดังกล่าวนี้
การศึกษาจะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน เศรษฐกิจ และสังคมให้ขึ้น ผู้มีการศึกษาสูง
ยอมทำความรู้ ศึกษาเอง อ่านเอง ให้ก้าวไปกว่า ผู้มีการศึกษาต่ำ ที่ต้องใช้เวลาในการ
เรียนรู้ หรือการศึกษาเอง ระบบการศึกษาของไทย ในสานารถให้ความรู้ให้เท่าที่ควร
จากการวิจัยของ ดร. ลีปปันน์ เกคุหต์ ว่า ผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 นับ
ให้ไว้ไม่รู้หนังสือ ร้อยละ 34 ของผู้จบการศึกษาระดับประถมปีที่ 4² และการศึกษานี้จะ
ล้มพั้นท์กับรายได้ด้วย ผู้มีการศึกษาระดับต่ำ (Low education) และเป็นครอบครัว³
รายได้ต่ำสุด (Lowest social class) มากอาจมีความวิตกกังวล และมีความเครียด
สูง ซึ่งมีผลต่อการให้นมมาตรา อาจพบภาวะวิกฤติในระยะให้นมด้วย (Lactation Crisis)
และจะหมายมก่อนถึงเวลาอันควร³

¹ คณะนิสิตปริญญาเอกปีที่ 1, การศึกษาเพื่อสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ, 2523) หน้า 63.

² เรื่อง เดียวกัน, หน้า 46.

³ Stig Sjolin, "Present Trends in Breast Feeding,"

7. สถานะเศรษฐกิจ รายได้ไม่เกิน 1,500 บาท รายได้ 1,501 - 3,500 บาท และรายได้ 3,501 บาท ขึ้นไป

กลุ่มนี้คือและก่อภูมิมารดาที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการเลี้ยงหารกตัวตนมามารดาแตกต่างกัน เพราะ

สภาพเศรษฐกิจของไทยมีปัญหามาก นับตั้งแต่คราครองชีพสูงขึ้นมาเรื่อย ๆ จนถึงในปี พ.ศ. 2522 เพิ่มขึ้นร้อยละ 16 ปี พ.ศ. 2523 เพิ่มขึ้นร้อยละ 24 และคาดว่าจะสูงขึ้นร้อยละ 25-27 บาท/ปี¹ กลุ่มรายได้ต่ำที่นายจ้างเสนอวันละ 54 บาท ต่อวันนั้น คาดว่าจะเป็นค้าขายที่พожะช่วยให้คนงานไร้มีอย่างชีพอยู่ได้ ถ้ามีภาระและบุตรอีก 2 คน² แค่ปัญหาความยากจนกระชาญอยู่ทั่วประเทศ ร้อยละ 9 ของกรุงเทพมหานคร ที่มีปัญหาความยากจน ดังนั้นบิคและการค้าที่มีระดับรายได้ต่างกันย่อมมีความเห็นไม่เห็นอกนั้น เช่น ครอบครัวร่ำรวย (Affluent families) ทั้งบิคและการค้า จะมีความไม่แน่ใจในการเลี้ยงดูหารกที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนผ้าอ้อม การอาบน้ำ การให้นม เพราะต่างก็มีภาระและคิดว่าการเลี้ยงหารกไม่ใช่ง่าย³

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของบิคและการค้าในระยะหลังคลอด เกี่ยวกับการเลี้ยงหารกตัวตนมามารดา ในโรงพยาบาลกรุงเทพมหานครเท่านั้น

¹ คณะกรรมการปฏิญญาเอกปีที่ 1, การศึกษาเพื่อสังคมไทย หน้า 46.

² นรนท. เพชรประเสริฐ, "ค้าขายขั้นต่ำ," เกรียงศักดิ์ปริพันธุ์

3 (ก.ก., 23)

3

Davis Ora Strickland, Realities in Childbearing, P. 651.

ข้อท่องเบื้องต้นของการวิจัย

- ความคิดเห็นของบุคคลและนารคานี่ความคิดเห็นโดยส่วนตัวอย่างแท้จริง
- สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงพยาบาลที่อาจมีผลต่อการเรียนรู้และความคิดเห็นของบุคคลและนารคางานนี้มาเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

คำจำกัดความ

บุคคล หมายถึงชายที่เป็นคู่สมรสของนารคานี่มาคลอดบุตรในโรงพยาบาลที่เลือกศึกษาจำกัดจำนวนบุตร อายุ การศึกษา และสถานะทางเศรษฐกิจไว้ในกลุ่มตัวอย่างประชากรแล้ว
นารคาน หมายถึงหญิงที่เป็นคู่สมรสของบุคคลและมาคลอดในโรงพยาบาลที่เลือกศึกษา จำกัดจำนวนบุตร การคลอด อายุ การศึกษา และสถานะทางเศรษฐกิจไว้ในกลุ่มตัวอย่างประชากรแล้ว

การเดินทางคัดวัฒนธรรม หมายถึงระยะห่างคลอกนารคางานนี้เดินทางคัดวัฒนธรรม ระยะห่างนารคานี้ไปอย่างน้อย 1 เดือน หรือจนเลิกให้นนมารคานี้

การคลอดปกติ หมายถึง การคลอดผ่านทางช่องคลอดโดยทางใช้ศรีษะเป็นส่วนนำและไปท้องใช้เครื่องช่วยคลอด

การคลอดยிபิกปักษ์ หมายถึงการคลอดที่ท้องใช้เครื่องมือช่วยคลอด รวมทั้งการคลอดหักน์ และ การผ่าตัดเอาเก็บออกทางหน้าท้อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

- เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นของบุคคลและนารคาก่อการเดินทางคัดวัฒนธรรมนารคานี้
- เพื่อเป็นแนวทางในการจัดแผนการสอนนารคานารค รวมทั้งครอบครัวเกี่ยวกับการเดินทางคัดวัฒนธรรมนารคานี้ การจัดการเดินทางคัดวัฒนธรรมนารคานี้และการเดินทางที่เหมาะสมที่สุดที่ไป
- เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน และ การวางแผนการพยาบาลในระยะห่างคลอด
- เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัยที่เน้นให้เห็นความสัมพันธ์เชิงคือเชิงคือครอบครัวเป็นสำคัญยิ่ง